

Love, man faar. Her er en Lakune i § 6. Der staar et Sted, at Lejetillæget skal udgøre mindst 20 pCt., men der staar et andet Sted 15 pCt., og ikke udtrykkelig „mindst 15 pCt.“ De 15 pCt. svarer til de 20 pCt., og jeg antager, det er Meningen, at der skal staa *mindst* 15 pCt. paa det sidste Sted. Jeg vil gerne spørge Ordføreren for Fler-talspartierne, om dette ikke er rigtigt. Hvis det er rigtigt, synes jeg, at Ordet burde tilføjes.

Alle de nævnte uklare Bestemmelser har voldt meget Besvær og bevirket, at man overhovedet ikke har kunnet faa ensartede Regler at gaa efter her i Byen. Det ene Nævn har haft sine Regler, det andet sine, hvad der har været Lov i Kronprinsessegade, har været af det onde i Nørrebrogade, og mellem det ene Nævns og det andet Nævns Bestemmelser har der været en hel Del Uoverensstemmelser, hvad de fleste, saavel Ejere som Lejere, der har haft med Nævnene at gøre, har haft Løjlighed til at konstatere. Det forekommer mig derfor, at det vilde have været af stor Betydning, om Loven var blevet fastere formet, om alle disse glidende Bestemmelser var udgaaet, og man havde anvendt mere bestemte Udtryk i den paagældende Paragraf.

Under de givne Omstændigheder, hvor man ikke har noget Valg, bliver man nødt til ogsaa fra vor Side at stemme for Lovforslaget. Som det fremgaar af mine Bemærkninger, gør jeg det uden Glæde. Jeg betragter Lovforslaget som det daarligste, vi har haft paa dette Omraade, saaledes som jeg nævnedes straks; jeg mener, at det øver ikke Ret og Billighed til begge Sider. Det bliver efter min Mening en ganske ensidig Lov. Muligvis vil den vinde i nogen Grad Gehør i vissé Lejerkredse, men sikkert langt fra i alle. Jeg er nemlig overbevist om, at man nu i Modsætning til for et Aar siden, da Lønningerne ikke var regulerede, paa adskillige Steder vil møde den Opfattelse, at der ogsaa maa øves nogen Retfærdighed overfor Grundejerne. Den Opfattelse er voksende og utvivlsomt saa stærkt voksende, at man har Lov at sige, at et Standpunkt, som øver Ret til begge Sider, ogsaa i høj Grad kunde interessere Lejerne. De vil sikkert i stort Tal slutte sig dertil; thi selve dette Indgreb i Ejendomsforholdene, som denne Lov betegner og maa betegne

ifølge sin Karakter, er af den Natur, at ingen, som har Ejendom — det være Forretning, det være Landejendomme, det være en hvilken som helst Art af Virksomhed, som bygger paa privat Ejendomsret og privat Initiativ —, med Glæde kan være med til en Lovgivning, som i den Grad gør Indgreb i Ejendomsretten. De, der uden Protest gaar med til Bestemmelser som dem, jeg her har karakteriseret, er ikke velskikkede til at tage fat den Dag, da man skal til at værne sin egen Ejendomsret, hvad enten det nu er Forretningsmandens eller Jordbrugerens Ejendomsret. Her er et Forhold, som formentlig ogsaa mange Lejere har faaet Øjet op for.

Jeg tror derfor at turde sige, at denne Lov kunde være blevet ganske anderledes betydningsfuld og ganske anderledes retfærdig i Forhold til baade Lejerne og Ejerne, end den er blevet, og alligevel vilde have faaet en Tilslutning fra Lejernes Side, som kunde siges at være omfattende.

Jeg maa under de foreliggende Omstændigheder anbefale Lovforslaget til Fremme, jeg gør det med Beklagelse, men der har ikke for os været nogen Vej udenom.

Jessen: Det ærede Medlem, som nu talte, brugte Ordene „Ejerhysteri“ og „Lejerhysteri“ og mente, det var noget slemt noget, hvorefter han forsøgte — saaledes forstod jeg ham i hvert Fald — at anbringe sig selv midt imellem, saaledes at han hverken følte sig som Repræsentant for Ejerhysteri eller som Repræsentant for Lejerhysteri. Jeg synes nu ikke rigtig, det lykkes ham at anbringe sig selv paa den Plads, som han ønskede at anbringe sig paa. Jeg tror, de allerfleste Medlemmer her i Tinget har faaet det samme Indtryk som jeg: at det ærede Medlem var en udpræget Repræsentant for Ejerhysteriet, anderledes kunde jeg ikke forstaa hele hans Tale. Den var nemlig helt igennem en Lamentation over de stakkels Husejere, hvor daarligt de er blevet behandlet ved denne Lovgivning, og hvor haardt de sidder i det; de er ved at blive et Samfundets Udskud, synes han, der ikke bliver behandlet som andre Mennesker.

Jeg synes, det er saa udprægede Udtalelser i Retning af Ejerhysteri, som man kan ønske sig det. Det ærede Medlem sagde